

Nejhezčí holku si brát

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Už v mládí, po nocích já tajně jsem sníval,
jak líbám tvou nevinnou tvář.
Jak houpáš se v bocích, jsi královnou vil
a kráčíš se mnou před oltář.

Jak máš vlečku bílou, přes tvář bílej závoj
a jen já zvednout smím jeho cíp.
Potom tvář vidím milou a z tvých očích náboj
mě trefí jak Amorův šíp.

ref.: O tom jsem od mládí snil, nejhezčí holku si brát.
Snad Bůh měl jinačí cíl, snad jinou hru chtěl s námi hrát.

Dětský sny mizí, když dávaj mě spát
a kaplí zní tlumenej pláč.
Kolem zdá se vše cizí i tvůj černej šat,
co vrhá jen stín na oltář.

Vidím proud slzí v tváři přes tvůj černej závoj,
když mu vítr zved na chvíli cíp.
A tak mí plány zmařil jen zbloudilej náboj,
co prolít mi srdcem jak šíp.

ref.: Já marně od mládí snil, nejhezčí holku si brát.
Snad Bůh měl jinačí cíl, snad jinou hru chtěl s námi hrát.
Snad jinou hru chtěl s námi hrát.